ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 29.05.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

243

ZÁKON
České národní rady
ze dne 15. dubna 1992,

kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., u úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Účelem zákona je zmírnění následků některých dalších majetkových křivd vzniklých v důsledku platnosti nebo zvláštního použití některých právních předpisů nebo na základě jiných důvodů na území České republiky a stanovení působnosti orgánů České republiky při provádění některých ustanovení zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb.

ČÁST PRVNÍ

§ 2

(1) Oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, trvale žijící[1]) na území České republiky, který ztratil majetek podle dekretů prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, nebo dekretu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, neprovinil se proti československému státu a nabyl zpět občanství podle zákona č. 245/1948 Sb., o státním občanství osob maďarské národnosti, zákona č. 194/1949 Sb., o nabývání a pozbývání československého státního občanství, nebo zákona č. 34/1953 Sb., jímž některé osoby nabývají československého státního občanství, pokud se tak nestalo již ústavním dekretem prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, a jehož majetek v rozsahu určeném zvláštním předpisem[2]) přešel na stát.

(2) Zemřela-li osoba, uvedená v odstavci 1 před uplynutím lhůty, uvedené v § 11, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky a trvale žijí[1]) v České republice, fyzické osoby v tomto pořadí:

a) dědic ze závěti, jež byla předložena při dědickém řízení, který nabyl celé dědictví,

b) dědic ze závěti, který nabyl vlastnictví, avšak pouze v míře odpovídající jeho dědickému podílu. To neplatí, jestliže dědici podle závěti připadly jen jednotlivé věci nebo práva. Byl-li dědic závětí

ustanoven jen k určité části nemovitosti, na kterou se vztahuje povinnost vydání, je oprávněn pouze k této části nemovitosti,

c) děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem. Zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 11, jsou na jeho místě oprávněnými osobami jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti,

d) rodiče osoby uvedené v odstavci 1,

e) sourozenci osoby uvedené v odstavci 1 a zemřel-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti.

§ 3

(1) Oprávněným osobám budou vydány nemovitosti, které přešly na stát za podmínek uvedených v § 2 odst. 1.

(2) Postup při uplatňování nároku je stanoven zvláštním předpisem.[3])

§ 4

Povinnými osobami jsou stát nebo právnické osoby určené zvláštním předpisem.[4]) Povinnými osobami však nejsou podniky se zahraniční majetkovou účastí a obchodní společnosti, jejichž společníky nebo účastníky jsou výhradně fyzické osoby, které nabyly nemovitost v období od 24. června 1991 do 27. února 1992.

§ 5

(1) Dojde-li k souběhu nároků oprávněných osob podle zvláštního předpisu[5]) a oprávněných osob podle § 2 tohoto zákona, náleží právo na vydání nemovitosti té z nich, která svého vlastnictví pozbyla v důsledku jednostranného aktu státu. Pokud tímto způsobem pozbylo svého vlastnictví postupně více z oprávněných osob, náleží toto právo té z nich, která vlastnictví pozbyla dříve, pokud se nedohodnou jinak.

(2) Ustanovení odstavce 1 se neužije, uplatnila-li před účinností tohoto zákona právo na vydání nemovitosti osoba oprávněná podle zvláštního předpisu;[5]) právo na vydání nemovitosti náleží v takovém případě této osobě.

§ 6

Nemovitosti, které nelze vydat, a postup v těchto případech stanoví zvláštní předpis.[4])

ČÁST DRUHÁ

§ 7

Smlouvy o darování nemovitostí uzavřené v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990, kterými fyzická osoba darovala nemovitosti státu nebo jiné právnické osobě, jsou považovány za akty učiněné v tísni, pokud se tyto nemovitosti nacházely v prostorech užívaných německými armádami jako vojenské střelnice.

§ 8

V případě pochybnosti zda jde o území bývalé vojenské střelnice podle § 7 rozhodne na návrh ministerstvo zemědělství České republiky ve správním řízení.

ČÁST TŘETÍ

§ 9

V případech, kdy nelze jednoznačně určit, která právnická osoba je povinnou osobou k poskytnutí náhrady za vnesený živý a mrtvý inventář,[6]) rozhodne ministerstvo zemědělství České republiky ve správním řízení, která z nástupnických organizací je povinnou osobou.

ČÁST ČTVRTÁ

§ 10
Působnost orgánů České republiky

Ministerstvo zemědělství České republiky je příslušné k:

a) přijetí nedoplatku přídělové ceny, za kterou oprávněná osoba nemovitost původně získala, kupní ceny nebo náhrady, která byla oprávněné osobě státem nebo jinou právnickou osobou při převodu nemovitosti vyplacena, náhrady za vypořádání pohledávek peněžních ústavů,[7])

b) poskytnutí finanční náhrady,[8])

c) proplacení hodnoty živého a mrtvého inventáře a zásob,[6])

d) vrácení kupní ceny,[9])

e) vrácení kupní ceny a k úhradě nákladů účelně vynaložených na nemovitost,[10])

f) přijetí náhrady za účelně vynaložené náklady[9]) vůči původnímu vlastníkovi, jemuž byla nemovitost vydána podle zvláštního předpisu,[5])

g) vypořádání finančních náhrad mezi státem a zemědělskými družstvy,[11])

h) úhradě nezbytných nákladů spojených s oceněním věci,[12])

i) poskytnutí náhrady za pozemky, které se podle zvláštního předpisu nevydávají oprávněným osobám a za které se neposkytl jiný pozemek,[13])

j) poskytnutí náhrady hodnoty trvalých porostů.[14])

§ 11

Nároky podle tohoto zákona může oprávněná osoba uplatnit do 31. prosince 1992. Neuplatněním práva ve lhůtě právo zanikne.

§ 12

Nároky osob oprávněných podle tohoto zákona upravuje zvláštní předpis,[5]) pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

1) § 7 ods. 2 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb.
Zákon č. 135/1982 Sb., o evidenci pobytu občanů.

2) § 1 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 229/1991 Sb.

3) § 9 zákona č. 229/1991 Sb.

4) § 5 zákona č. 229/1991 Sb.

5) Zákon č. 229/1991 Sb.

6) § 20 zákona č. 229/1991 Sb.

7) § 6 odst. 3 a 4 zákona č. 229/1991 Sb.

8) § 14 odst. 6 zákona č. 229/1991 Sb.

9) § 6 odst. 6 zákona č. 229/1991 Sb.

10) § 8 odst. 2 první věta zákona č. 229/1991 Sb.

11) § 3 zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech.

12) § 21a zákona č. 229/1991 Sb.

13) § 16 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb.

14) § 24 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.